

Kulturutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om studerandehälsovård för högskolestuderande och till vissa lagar som har samband med den

Till social- och hälsovårdsutskottet

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om studerandehälsovård för högskolestuderande och till vissa lagar som har samband med den (RP 145/2018 rd): Ärendet har remitterats till kulturutskottet för utlåtande till social- och hälsovårdsutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringsråd Anne Koskela, social- och hälsovårdsministeriet
- regeringsråd Laura Karppinen, undervisnings- och kulturministeriet
- undervisningsråd Juha Ketolainen, Utbildningsstyrelsen
- undervisningsråd Kristiina Laitinen, Utbildningsstyrelsen
- förmånschef Susanna Bruun, Folkpensionsanstalten
- verkställande direktör Katariina Poskiparta, Studenternas hälsovårdsstiftelse
- verksamhetsledare Petri Lempinen, Rådet för yrkeshögskolornas rektorer Arene rf
- ordförande Bicca Olin, Finlands Svenska Skolungdomsförbund FSS rf
- ordförande Soile Koski-Aho, Studerandenas Idrottsförbund rf
- expert på välbefinnande och social gemenskap Senni Moilanen, Finlands Yrkesstuderandes Centralförbund - SAKKI rf
- ordförande Alvar Euro, Finlands Gymnasistförbund rf
- generalsekreterare Juuso Luomala, Alliansen för Finlands Studerande – OSKU rf.
- socialpolitisk sakkunnig Eero Löytömäki, Finlands studerandekårens förbund – SAMOK rf
- verksamhetsledare, SVD Leena Wahlfors, Finlands universitetsrektors råd UNIFI rf
- socialpolitisk sakkunnig Sonja Raitamäki, Finlands studentkårers förbund FSF rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- dataombudsmannens byrå
- Yrkeshögskolan Arcada
- Helsingfors universitet
- Åbo Akademi
- Helsingfors stad

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

- Studentkåren vid Helsingfors universitet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Kulturutskottet välkomnar att regeringen med propositionen gör högskolestuderandena mer jämlika genom att tillförsäkra alla högskolestuderande välfungerande och heltäckande studerandehälsovård av hög kvalitet på samma sätt som det redan görs för universitetsstudenter. Propositionen tillgodoser det behov som utskottet redan tidigare har lyft fram (KuUU 11/2017 rd), nämligen att yrkeshögskolestuderande också ska ha rätt att få service på Studenternas hälsovårdsstiftelse (SHVS).

Regeringen föreslår att studerandehälsovården för högskolestuderande ska ordnas av Folkpensionsanstalten och produceras av Studenternas hälsovårdsstiftelse. Hälsovården föreslås bli finansierad enligt en modell som innebär att staten står för 77 procent av hälsovårdsstiftelsens årliga utgifter och att 23 procent täcks med en årlig hälsovårdsavgift med skattekaraktär som är obligatorisk för den studerande. Den ska vara cirka 70 euro om året per studerande räknat i nivån 2016 och samlas in av Folkpensionsanstalten. Ingen besöksavgift kommer att tas ut. Utskottet anser att förslagen är befogade.

Enligt propositionen är det Folkpensionsanstalten som ska se till att det finns tillgång till tillräckligt hälsovård och att den är tillgänglig i hela landet. Serviceställena ska godkännas av Folkpensionsanstalten. Enligt uppgifter till utskottet har Folkpensionsanstalten kapacitet att ta över denna lagstadgade uppgift. Uppdraget är mindre omfattande de uppdrag som Folkpensionsanstalten tagit över tidigare, exempelvis utkomststödet. Dessutom underlättas förberedelserna av att Folkpensionsanstalten har samarbetat nära med regeringen under beredningens gång.

Utskottet menar att hälsovårdsstiftelsen som nationell aktör är kapabel att tillhandahålla den typen av tjänster som den tillhandahåller vid rätt tidpunkt och med låg tröskel på alla sina serviceställen. Med tanke på att högskolestudier och studerandehälsovård har sin särskilda karaktär och att de studerande har en mycket särskild livssituation är det motiverat att också servicen är specialiserad på studerandehälsovård och innefattar profylaktisk vägledning i frågor kring kost, motion och livsstil. Hälsovårdsstiftelsen har dokumenterad erfarenhet av att producera studerandehälsovård av hög kvalitet. Det är viktigt att förbereda reformen med stor omsorg för att de studerande ska ha tillgång till hälsovården fullt ut redan från början.

I och med reformen kommer hälsovårdsstiftelsen att få 30 nya verksamhetsställen och 53 nya tandvårdsenheter. De studerande med rätt att få hälsovård ökar med drygt det dubbla. Utskottet noterar att årsverken enligt propositionen inte kommer att öka lika mycket. I dag har stiftelsen 581 anställda och bara 350 nyanställningar kommer att göras. Det kan riskera kvaliteten på hälsovården i framtiden. Redan nu är köerna till bland annat psykvård långa. Inte minst i början kan det uppstå problem med nya lokaler och personalrekrytering och det i sin tur kan påverka den regionala jämlikheten. Utskottet understryker att adekvata resurser spelar en stor roll för en väl genomförd reform. Samtidigt som resurserna tryggas är det viktigt att se till att både svensk- och

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

finskspråkiga studerande har möjligheter att få studerandehälsovård på sitt modersmål på det sätt som lagstiftningen föreskriver.

Vad som ingår i studerandehälsovård

Bestämmelser om vad som ska ingå i studerandehälsovården föreslås till stor del vara oförändrade i i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010, 17 §), men regeringen föreslår en del ändringar för att precisera bestämmelsen om innehållet och för att beakta kommande bestämmelser inom ramen för vård- och landskapsreformen. Enligt propositionen ändras hälsovårdsstiftelsens tjänstutbud och den ska inte längre innefatta hudsjukdomar eller gynekologi. I sakkunnigyttrandena lyfts de negativa verkningarna fram av att hudsjukdomar och gynekologi försvinner. Längre fram i betänkandet lägger utskottet fram ett förslag till uttalande för social- och hälsovårdsutskottet. Precis som nu kommer studerandehälsovården att omfatta hälso- och sjukvård på primärvårdsnivå. Dessutom ingår det att i ett tidigt stadium identifiera den studerandes behov av särskilt stöd och undersökningar och att stödja de studerande och vid behov hänvisa dem till fortsatta undersökningar eller fortsatt vård samt ge vård och att ge utlåtanden som krävs för hänvisning till psykoterapi. Utskottet anser bestämmelserna vara relevanta.

Utskottet anser det viktigt att studerandehälsovården också innehåller psykisk vård. Utskottet hänvisar till ett sakkunnigyttrande och framhåller att en hälsoundersökning bland högskolestuderande visar att en tredjedel har olika typer av psykiska svårigheter. I psykvården spelar behovet en stor roll och utredningar visar att det största utvecklingsbehovet gäller möjligheterna att få den typen av vård. För bibehållen studieförmåga är det av största vikt att det erbjuds hjälp när stödbehovet uppstår och att vården är lättillgänglig. Det är mycket motiverat och välkommet att införliva psykolog- och psykiatritjänster i studerandehälsovården.

Också i fortsättningen ska de studerande ha samma rätt som andra invånare att få tillgång till den allmänna hälsovården i landskapet och exempelvis till jour. Därmed leder inte begränsningarna i stiftelsens utbud till att de studerande går miste om nödvändig hälso- och sjukvård. Utskottet understryker att vårdkedjorna måste vara smidiga och tydliga för att säkerställa att de studerande får adekvat vård och att resurserna organiseras på ett effektivt sätt. Vårdkedjorna bör vidareutvecklas utifrån ett preventivt perspektiv, bland annat att motivera de studerande att vara fysiskt aktiva och satsa på en hälsosam livsstil och att hjälpa de studerande att må bra. Vidare är det av största vikt att de studerande får vara med och utveckla vården.

Utbytesstuderande

Internationella utbytesstuderande som studerar vid universitet har i dagsläget rätt att anlita hälsovårdsstiftelsens tjänster. Enligt propositionen kommer internationella yrkeshögskole- och universitetsstuderande i fortsättningen inte att ha rätt att få studerandevård. Utskottet ser att propositionen inte helt och hållet motsvarar målet i den föreslagna lagen att säkerställa välfungerande studerandehälsovård på lika villkor för högskolestuderande.

De internationella utbytesstuderandena är en viktig grupp för internationaliseringen av våra högskolor. Av de 10 000 utbytesstuderande som varje år kommer till Finland kommer 75 procent via EU:s Erasmusprogram. För att utbytesstuderande ska kunna delta i programmet måste högskolor-

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

na erbjuda dem samma service som de erbjuder sina egna studerande, inbegripet studerandehälsovård.

Om utbytesstuderande undantas från rätten att studerandehälsovård drabbas också europeiska och utomeuropeiska utbytesstuderande av ojämlika villkor i rätten till studerandehälsovård. Tack vare det europeiska sjukförsäkringskortet har EU-medborgare rätt att få offentlig hälso- och sjukvård, men för att tredjelandsmedborgare ska få uppehållstillstånd måste de ha privat sjukförsäkring. När utbytesstuderande undantas rätten att få studerandehälsovård ställs den offentliga hälso- och sjukvården inför stora uppgifter vad gäller kommunikation och mångspråkighet. SHVS erbjuder också tjänster på engelska

Enligt uppgifter till utskottet är det ett stort problem att ordna studerandehälsovård för utbytesstuderande både vad gäller att ge servicen och att finansiera den och det beror på den lagstiftning om social trygghet som vi tillämpar i Finland. De sjukförmåner som ingår i de så kallade samordningsförförordningarna (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen) består i Finland av offentlig hälso- och sjukvård, sjukvårdsersättningar från sjukförsäkringen och rehabiliteringsförmåner från Folkpensionsanstalten. Studerandehälsovård är inte sådan sjukförmån som avses i EU-förordningarna. Den har tillsammans med skolhälsovården och företagshälsovården ända sedan Finland gick med i EU undantagits från tillämpningsområdet för förordningarna. Enligt uppgift till utskottet såg man inga grunder för att ändra denna tolkningslinje när lagen bereddes. Om tolkningen att studerandehälsovård inte ingår i tillämpningsområdet för samordningsförförordningen (883/2004) nu ändras, måste också skolhälsovårdens och företagshälsovårdens roll i relation till förordningen omvärderas. I och med att studerandehälsovården inte anses ingå i tillämpningsområdet för samordningsförförordningen, kan kostnaderna för en tjänst som en utbytesstuderande får inte tas ut av den EU-stat där den studerande är försäkrad. Följaktligen skulle det vara staten som betalar den del av kostnaderna som ingår i statens medfinansiering.

Enligt samordningsförförordningen (883/2004, artikel 11) ska de personer som förordning tillämpas på omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna grundläggande regel hindrar dubbel-försäkring och garanterar att andra medlemsstater inte tar ut socialförsäkringsavgifter för de som är försäkrade i en annan medlemsstat. Enligt vad utskottet erfar förefaller det faktum att hälsovårdsavgiften har karaktären av skatt, att den är lagstadgad och att den direkt avser den vårdtjänst som den ska finansiera att uppfylla de kriterier för socialförsäkringsavgift som preciserats i EU-domstolens praxis och avses i samordningsförförordningen. Det betyder att det inte är tillåtet att ta ut en obligatorisk hälsovårdsavgift av utbytesstuderande från EU-stater och att staten måste stå för kostnaderna.

På grundval av EU:s patientrörlighetsdirektiv (2011/24/EU) har EU-medborgare rätt att utan förhandsbesked anlita vård i en annan stat. I Finland har direktivet genomförts genom lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård (1201/2013) där tillämpningsområdet är avgränsat på samma sätt som tillämpningsområdet för EU-förordningarna i Finland. Det betyder att lagen inte tillämpas på studerandehälsovård, skolhälsovård eller företagshälsovård, det vill säga de hör inte till de kategori av tjänster som man fritt kan anlita i utlandet. Man kan inte ansöka om ersättning för kostnaderna för studerandehälsovård i en annan stat på grundval av den lagen.

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

EU-förordningarna tillämpas på studerande som flyttar mellan stater som tillämpar EU-lagstiftning (förordning 883/2004, artikel 11.3 a, en s.k. icke aktiv person). Enligt uppgifter till utskottet har dessa icke aktiva personer rätt att anlita offentlig vård i Finland enligt samma kriterier för bedömning av vårdbehovet som personer som är fast bosatta i Finland och få sjukvårdsersättning för privat vård i Finland.

För att utbytesstuderande från ett tredjeland ska få resa in i Finland krävs det att de har en försäkring som täcker hälsovårdskostnader. Alla som vistas i Finland får brådskande vård på grundval av hälso- och sjukvårdslagen oberoende av bostadsort. Med brådskande vård avses främst jouranknuten vård och begreppet är snävare än den nödvändiga vård som EU-studerande har rätt till under studietiden.

Utskottet är medvetet om att förslaget om studerandehälsovård för utbytesstuderande är ett problem med avseende på de studerandes välbefinnande och likabehandlingsaspekten å ena sidan och tolkningen och tillämpningen av EU-lagstiftningen å andra sidan. Det är dock viktigt att hälso- och sjukvård för utbytesstuderande säkerställs trots reformen. Läget måste följas upp och en lösning finnas för att åtgärda eventuella olägenheter. Längre fram i betänkandet lägger utskottet fram ett uttalande för social- och hälsovårdsutskottet. Också i fortsättningen kommer SHVS att ha service för engelskspråkiga examensstuderande och satsa på kompetens inom det området. Det är enligt utskottet viktigt att utreda på vilket sätt landskapen kan dra nytt av SHVS tjänster för internationella utbytesstuderande. När stiftelsen får fler verksamhetsställen har den bättre möjligheter att samarbeta över hela landet.

Studerande på andra stadiet

Vid utfrågningen av sakkunniga lyftes studerandehälsovården för studerande på andra stadiet fram. Samtidigt som propositionen förbättrar jämlikheten för olika kategorier av högskolestuderande är hälsovården på andra stadiet fortfarande ett problem. En stor del av psykisk ohälsa i vuxen ålder har sitt ursprung i ungdomen. Bestämmelsen om innehållet i studerandehälsovården (17 §) i hälso- och sjukvårdslagen gäller dels högskolestuderande, dels också studerande på andra stadiet, men hälsovården för dem ska enligt den gällande lagstiftningen ordnas av kommunen och enligt lagförslaget av landskapet. Också studerandehälsovården för andra stadiet måste vara fullgod både kvalitativt och kvantitativt sett. Det gäller att se till att de studerande har studieförmåga oberoende av på vilket stadium och på vilken ort de studerar.

Den delvis bristfälliga resurstilldelningen till elevhälsan vad gäller psykologer, kuratorer och läkare kommer fram i till exempel en utvärdering av lagen om elev- och studerandevård som gjordes av Nationella centret för utbildningsutvärdering i våras. Utskottet är medvetet om att propositionen kan innehålla en risk för ojämlika villkor i vårdtillgången för högskolestuderande respektive studerande på andra stadiet, beroende på hur resurstilldelningen till andra stadiet ser ut för hela landet. Med hänvisning till ett av sakkunnigytrandena framhåller utskottet att hälsoskillnader har påvisats i ett flertal studier och att utvecklingsåtgärderna och serviceutbudet därför särskilt bör riktas in på yrkestuderande. Utskottet anser det viktigt att studerande på andra stadiet blir nästa steg i översynen av studerandehälsovården.

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

När vård- och landskapsreformen införs är det landskapen som ska svara för studerandehälsovården på andra stadiet, men psykolog- och kuratorsmottagningar kommer fortfarande att ingå i kommunernas skyldigheter. I detta sammanhang upprepar utskottet sitt tidigare uttalande (KuUU 11/2017 rd) och anser det fortfarande vara nödvändigt att psykolog- och kuratorsservicen inom elevhälsan i den grundläggande utbildningen och utbildningen på andra stadiet ordnas av kommunerna precis som nu. Det garanterar att de viktigaste generella och individuella tjänsterna inom elevvården kan ordnas så smidigt som möjligt nära eleven och inlärningsmiljön. Utskottet framhåller att fungerande elevhälsotjänster är av stor betydelse för hela skolvärlden.

Utskottet understryker att begreppet särskilt stöd finns kvar i den föreslagna ändringen av hälso- och sjukvårdslagen (17 §). Paragrafen föreskriver att behovet av särskilt stöd ska bedömas med avseende på tjänsterna inom hälso- och sjukvården (sjukdom hos den unga personen, psykiska problem och alkohol- och drogproblem, mobbning, neurologiska utvecklingsstörningar såsom inlärningssvårigheter, beteendestörningar, upprepat behov av vård på grund av olycksfall, allvarliga sjukdomar hos föräldrarna, närståendevåld eller problem som anknyter till familjens eller den unga personens utkomst eller levnadsförhållanden) (RP 90/2010 rd). I utbildningslagstiftningen har begreppet särskilt stöd en annan betydelse. I exempelvis lagstiftningen om yrkesutbildning avser begreppet dels systematiskt pedagogiskt stöd baserat på de studerandes mål och färdigheter, dels särskilda undervisnings- och studiearrangemang. När samma begrepp med divergerande betydelse i lagstiftningen används inom olika förvaltningsområden är det viktigt att känna till skillnaderna och arbetsfördelningen mellan förvaltningsområdena för att serviceprocesserna för de studerande ska vara tydliga och överlappningar undvikas.

Andra synpunkter

I utfrågningen av sakkunniga pekades det på relationen mellan bestämmelsen om språk som tjänster ska tillhandahållas på i det första lagförslaget (33 §) och annan lagstiftning om språket inom hälso- och sjukvården, exempelvis lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992, patientlagen). Med hänvisning till inkommen information anser utskottet formuleringen i propositionen vara relevant. Patientlagen kommer enligt informationen att i sin helhet tillämpas på hälsovårdsstiftelsens patienter. I 3 § 4 mom. i patientlagen ingår det bestämmelser om bland annat patientens rätt att använda finska eller svenska, att bli hörd och att få sina expeditioner på finska eller svenska. Bestämmelsen tillämpas på all verksamhet i hälso- och sjukvården. Också i andra lagar om att ordna och producera hälso- och sjukvård (exempelvis 6 § i hälso- och sjukvårdslagen och den planerande lagen om ordnande) finns det särskilda paragrafer om att de som ordnar och producerar hälso- och sjukvård är skyldiga att ordna och producera tjänster på olika språk. Hänvisningen till patientlagen i lagförslag 1 (4 §) behövs rent allmänt för patienternas rättigheter. I lagförslaget förpliktar 33 § hälsovårdsstiftelsen att ordna service med beaktande av språklagen, och paragrafen har dessutom särbestämmelser om service på olika språk som är mer exakta än den allmänna bestämmelsen i språklagen. Hälsovårdsstiftelsen har en annan modell för att producera tjänster än andra tjänsteproducenter. För att undvika oklarheter krävs det exakta bestämmelser om att stiftelsen ska följa språklagen och producera tjänster på olika språk.

Enligt lagförslaget kan en obetald hälsovårdsavgift och dröjsmålsavgiften kvittas mot förmåner som Folkpensionsanstalten senare betalar ut. Utan samtycke från den studerande kan kvittering bara göras mot studiepenning från Folkpensionsanstalten. Möjligheten till kvittning utan den stu-

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

derandes samtycke stämmer överens med den övriga lagstiftningen om uttag av förmåner från Folkpensionsanstalten, sägs det i propositionen. Studiepenning som betalats ut till för stort belopp kan kvittas mot till exempel nästa utbetalning av studiepenning utan förmånstagarens samtycke. Utskottet anser att regleringen stämmer överens med de studerandes intressen och därför är motiverad. När avgiften kvitteras mot studiepenningen får den studerande ingen betalningsanmärkning och kommer undan inkasso- och utsokningskostnader. Det är viktigt att högskolorna informerar de studerande ordentligt om vikten av att betala hälsovårdsavgiften.

Med hänvisning till ett sakkunnigttrande anser kulturutskottet det viktigt att social- och hälsovårdsutskottet bedömer propositionen med avseende på dataskyddsförordningen. Propositionen innehåller en hel del bestämmelser som är betydelsefulla med avseende på nationella rörelseutrymmet inom ramen för EU:s dataskyddsförordning (2016/679). Dessutom måste hänsyn tas till de krav som beror på artikel 8 i EU:s stadga, när bestämmelserna om skydd för personuppgifter preciseras nationellt. Enligt skäl 41 i dataskyddsförordningen ska lagstiftningen vara tydlig och precis och förutsägbar. Med avseende på kulturutskottets ansvarsområde spelar i synnerhet 31 § i lagförslag 1 en viktig roll eftersom den föreskriver om Folkpensionsanstaltens rätt att få personuppgifter från högskolornas datalager och från högskolorna. I 1 mom. anges det vilka uppgifter som behövs för insamlingen av hälsovårdsavgifter. Det är dock oklart om högskolornas skyldighet att lämna uppgifter beror på Folkpensionsanstaltens uppfattning om att det är nödvändigt att få uppgifter när det är fråga om andra uppgifter än de som räknas upp i bestämmelsen (övriga uppgifter som är nödvändiga för att ta ut avgiften). I 2 mom. föreskrivs det om Folkpensionsanstaltens rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få uppgifter av statliga myndigheter, landskapens myndigheter och andra offentligrättsliga samfund. Ett offentligrättsligt samfund kan vara till exempel en högskola. Det framgår inte av förslaget om Folkpensionsanstaltens rätt att få information gäller personuppgifter. Inte heller framgår det om rätten kan avse exempelvis sekretessbelagda patientuppgifter. Vidare är det oklart vad som avses med avgörandet av ett ärende eller för verkställigheten av ett enskilt uppdrag enligt den föreslagna lagen, det vill säga för vilka syften uppgifter kan begäras. Dessa frågor behandlas inte i motiven till propositionen. Kulturutskottet anser det nödvändigt att social- och hälsovårdsutskottet utreder frågorna i sitt betänkande.

Vidare påpekar utskottet att det i 33 § 4 mom. sägs ”När tjänster ordnas” i fråga om hälsovårdsstiftelsen när det ska vara ”När tjänster produceras”.

Den aktuella propositionen har effekter på en annan proposition (RP 152/2018 rd) som är aktuell i riksdagen, påpekar utskottet. I båda propositionerna ändras 46 § i universitetslagen och 41 § i yrkeshögskolelagen och ändringarna måste samordnas.

Kulturutskottet föreslår att social- och hälsovårdsutskottet föreslår att riksdagen godkänner ett uttalande om att regeringen bör följa upp hur studerandehälsovården för högskolestuderande, inklusive hälsovården för utbytesstuderande, räcker till och hur servicekedjorna påverkas när vissa tjänster försvinner ur SHVS utbud. Samtidigt bör regeringen bevaka hur reformen påverkar jämlikheten på det regionala planet och hur resurserna räcker till och lämna en utredning till riksdagen före slutet av nästa valperiod.

Utlåtande KuUU 11/2018 rd

FÖRSLAG TILL BESLUT

Kulturutskottet föreslår

att social- och hälsovårdsutskottet beaktar det som sägs ovan.

att social- och hälsovårdsutskottet föreslår att riksdagen godkänner ett uttalande. (Utskottets förslag till uttalande)

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen följer upp hur studerandehälsovården för högskolestuderande, inklusive hälsovården för utbytesstuderande, räcker till och hur servicekedjorna påverkas när vissa tjänster försvinner ur SHVS utbud. Samtidigt bör regeringen bevaka hur reformen påverkar jämlikheten på det regionala planet och hur resurserna räcker till och lämna en utredning till riksdagen före slutet av nästa valperiod.

Helsingfors 7.11.2018

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Tuomo Puumala cent
vice ordförande Sari Multala saml
medlem Ritva Elomaa saf
medlem Jukka Gustafsson sd
medlem Marisanna Jarva cent
medlem Kimmo Kivelä blå (delvis)
medlem Hanna Kosonen cent
medlem Mikaela Nylander sv
medlem Ulla Parviainen cent
medlem Sami Savio saf
medlem Jani Toivola gröna
medlem Pilvi Torsti sd
medlem Raija Vahasalo saml
ersättare Timo Heinonen saml (delvis)
ersättare Hanna-Leena Mattila cent.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Lahtinen.